

Armonie

Ion Zubco

Mi-e soția mai mireasă
Decât zâmbetul de floare
Și din pletele-i de zare
Sorb splendoarea drăgăstoasă.

Zori de ziuă mă inspiră
Și-o admir cum mă privește,
Și privirea-i se topește,
Și-o privesc cum mă admiră.

Trec sublime anotimpuri
Peste cerul vieții noastre
Și vestim în nopți albastre
Floare de iubiri și timpuri.